

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL
BESLAGKAMER

Nr. *92*

A.R. nr. 11/15754/A

- verzet tegen bevel tot betalen – dwangsom – verbeurte
- op tegenspraak
- eindbeschikking

Bijlagen : 1 dagvaarding
 2 beschikkingen art. 747 Ger.W.
 5 conclusies

In zake van :

wonende te

Eiseres,
Verteatenwoordiad door Mter

advocaat te

Aangeboden op
Niet te registreren
De Ontvanger

Tegen :

De **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR bevoegd voor het grondgebied van** handelend in naam van het Vlaamse Gewest. met burelen gevestigd te

Verweerder,
Vertegenwoordigd door Mter

advocaat te

REGISTER
NR.

Na in beraadneming op 20 november 2012, spreekt de Beslagrechter volgende beschikking uit :

Gelet op :

EV

- de inleidende dagvaarding betekend op 21 december 2011 bij exploit van gerechtsdeurwaarder verblijvende te

- de beschikking gewezen in toepassing van art. 747 Ger.W. op 6 januari 2012 en op 13 juli 2012;
- de besluiten, ontvangen per fax op 16 september 2012 en neergelegd ter griffie op 21 september 2012, en het bundel met stukken, neergelegd ter zitting van 20 november 2012, namens eiseres;
- de conclusie, neergelegd ter griffie op 17 augustus 2012, de syntheseconclusie, ontvangen per fax op 17 oktober 2012 en neergelegd ter griffie op 22 oktober 2012, en het bundel met stukken, neergelegd ter zitting van 20 november 2012, namens verweerder;

Gehoord de raadsleden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 20 november 2012.

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN VAN HET VERWEER

1.1. Bij daavaarding betekend op 21 december 2011 verzocht

- het bevel tot betaling betekend op 6 december 2011 ongegrond te horen verklaren,
- de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur bevoegd voor het grondgebied te horen veroordelen om de hypotheek genomen door hem op 3 juni 2011 op de eigendom van gelegen bekend ten kadaster

te lichten binnen de 24 uur na

de tussen te komen beschikking;

- de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur bevoegd voor het grondgebied te horen veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1320 euro,
- dit alles bij vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonement.

In conclusies handhaafde zij deze vordering, en vorderde zij ondergeschikt te horen zeggen voor recht dat de opgelegde dwangsom niet kan gevorderd worden voor de periode van 6 januari 2012 tot en met 16 juli 2012.

1.2. De Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur bevoegd voor het grondgebied besluit tot de ontvankelijkheid maar ongegrondheid van de vordering van en vordert de veroordeling van tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1320 euro.

2. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste feiten en procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedurestukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

2.1. Op 21 september 2000 werd een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt, waarin werd vastgesteld dat wederrechtelijke bouwwerken werden uitgevoerd door [] bestaand uit het bouwen van een hangaar. De overtreding werd als volgt beschreven: *"Op de achterzijde van de percelen gekadaastreerd werd een constructie opgericht van ongeveer 35 meter lang met een variabele diepte van bij benadering 12 tot 18 meter. Het dak bestaat uit golfplaten. Deze constructie is ingeplant tot tegen de perceelsgrens met de eigendommen gekadaastreerd."*

Deze bouwwerken werden uitgevoerd zonder voorafgaande stedenbouwkundige verdunding van het college van burgemeester en schepenen van []. Aan het proces-verbaal van vaststelling werd een inplantingsplan gevoegd.

2.2. Bij brief van 24 oktober 2000 leidde de stedenbouwkundige inspecteur een herstellvordering in bij de procureur des Konings, gelet op het feit dat de werken, bestaande uit het oprichten van een hangaar mogelijk dienstig voor bewoning, niet in aanmerking kwamen voor een regularisatievergunning.

De stedenbouwkundige inspecteur vorderde het herstel in de oorspronkelijke toestand, met name de afbraak van de hangaar, met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van alle sloopafval, onder verbeurte van een dwangsom van 3000 frank per dag.

2.3. [] werd gedagvaard voor de correctionele rechtbank te Brussel voor het zonder voorafgaande toestemming van het college in de periode van 31 december 1996 en 1 januari 1998 op voormeld omschreven perceel een loods tot tegen de perceelsgrens van de aanpalende percelen te hebben opgericht, en deze constructie te hebben instandgehouden.

Bij vonnis van 15 april 2005 beval de rechtbank van eerste aanleg te Brussel het herstel in de vorige toestand, *"dit betekent het afbreken van de loods opgericht in aluminium en glas dienstdoende als atelier alsmede het in betonblokken opgerichte gebouw dienstdoende als berging, funderingen, bevoeringen en verwijderen afbraakmateriaal"*, binnen een termijn van twaalf maanden, te rekenen vanaf huidige uitspraak. De rechtbank veroordeelde [] tevens tot het betalen van een dwangsom van 74,37 euro per dag vertraging bij niet vrijwillige uitvoering van het herstel der plaatsen in de vorige staat, binnen de gestelde termijn.

De rechtbank overwoog onder meer:

"(...) Dat de beklaagde geconfronteerd met de verklaringen van in haar verklaring dd. 2 april 2002 stelt dat inderdaad, haar ouders begin de jaar 1960 inderdaad een gebouwtje hebben opgetrokken, opgetrokken in steen en dienstdoend als berging. Dat zij erkent dat omstreeks 1997 zij rechts van dit gebouwtje een soort veranda, type hangar heeft laten bijbouwen, opgetrokken hoofdzakelijk uit aluminium en veel ramen. Dat ook voor deze hangar beklaagde erkent geen bouwvergunning te hebben aangevraagd. Dat zij tevens ook de bevinding van bevestigt en erkent dat het zich ter plaatse bevindende houten kippenhok werd afgebroken in 1997 en er op die plaats ook een berging voor tuinmateriaal werd opgetrokken. Dat ook hiervoor nooit enige bouwvergunning werd aangevraagd.

(...)

Dat uit haar eigen verklaringen met de erin vervatte bekentenissen dd. 2 april 2002, de beklaagde erkent de loods te hebben opgetrokken bestaande uit aluminiumplaten en veel ramen, dienstig als atelier voor een alsmede een loods dienstig voor berging van tuinmaterieel ter vervanging van een houten kippenhok die er heeft gestaan.

Dat klaarblijkelijk volgens het proces-verbaal dd 16 december 2004, het atelier er nog steeds staat en de bijgevoegde foto's uit het strafdossier geen uitsluitel geven van wat nu is weggehaald.

Dat inderdaad het uiterst links gelegen gebouwtje (rechtover de oprit) er volgens de beklaagde zou staan van voor 29 maart 1962, zodat het als vergund dient worden beschouwd; nu door de gemachtigde ambtenaar niet wordt aangetoond dat de constructie in overtreding werd opgericht.

Dat alle andere bouwwerken gebouwd rechts van dit gebouw, zijnde het atelier in glas en aluminium alsmede het gebouw dienstdoende als berging voor tuinmateriaal er wederrechtelijk staan en als dusdanig erkend worden door de beklaagde.

Dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten A bewezen zijn, in zoverre het atelier betreft opgetrokken in glas en aluminium alsmede het gebouw opgetrokken in betonblokken dienstig als berging voor tuinmaterieel.

2.4. Bij arrest van 20 april 2010 deed het hof van beroep het in eerste aanleg gewezen vonnis teniet, zowel op strafgebied, als wat de herstellvordering en de private burgerlijke vordering betreft.

Het hof verwees eerst en vooral naar het proces-verbaal van vaststelling van 21 september 2000, waarin door de bevoegde overheid werd vastgesteld

"dat er op het perceel gelegen te aeleaen tussen de
gekend sectie en op kadaster
bouwwerken werden opgericht; meer bepaald een hangaar van
ongeveer 35 meter lang met een variabele diepte van bij
benadering 12 tot 18 meter en waarvan het dak bestaat uit
golfplaten, ingeplant tot teaan de perceelsarens met de
eigendommen gekadastreerd
(zie bijgevoegde foto's proces-verbaal van vaststelling".

In verband met de door opgeworpen betwisting over de omvang van de herstellvordering overwoog het hof:

"De beklagde poogt nu verwarring te zaaien door te spreken over vier gebouwen waarvan er één al afgebroken zou zijn. Uit de foto's blijkt duidelijk dat de hele constructie één geheel vormt met de afmetingen zoals hierboven bepaalt. Het vermoeden van vergunning, zoals door de beklagde ingeroepen, vindt inzake geen toepassing nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat een deel voor 22 april 1962 gebouwd werd noch dat de oprichting geschiedde voor de eerste inwerkingtreding van het betrokken gewestplan, zijnde dit van

Daarenboven verklaart de beklagde zelf dat het geheel in verschillende etappes gebeurde zodat het geheel van de oprichting van de hangar als voortgezet misdrijf dient beschouwt te worden en de laatste datum van uitvoering van werken bepaald wordt op 31 december 1997, als zijnde de voltooiing van de werken en van het oprichtingsmisdrijf.

Opnieuw rechtdoende over de herstellvordering oordeelde het hof:

"Beveelt op vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van twaalf maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385 bis Ger. W, door de afbraak van de hangaar met inbegrip van eventuele funderingen en bevoeringen en het opruimen van het sloopafval van het perceel gelegen te gelegen tussen de en op kadaster gekend onder onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging.

Zegt voor recht dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het arrest niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter,

Verstaat dat deze eindbeslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding ingeschreven wordt op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet.

Er bestaat geen betwisting over het feit dat geen cassatieberoep werd aangetekend, en het arrest van het hof van beroep in kracht van gewijsde is getreden.

2.5. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur liet overgaan tot betekening van het arrest van 20 april 2010 bij exploit van 8 juni 2011, met bevel over te gaan tot het uitvoeren van de werkzaamheden waartoe werd veroordeeld bij dit arrest.

Bij aangetekende brief van 9 juni 2011 deelde mee
aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dat de
afbraakwerken reeds voor het einde van het vorige jaar werden
voltooid.

Op 20 juni 2011 werd een proces-verbaal van niet-uitvoering van een
vonnis/arrest opgemaakt door het agentschap inspectie RWO, waarin
werd gesteld dat de hangaar slechts gedeeltelijk werd afgebroken.

Bij brief van 22 juni 2011 verklaarde de raadsman van dat de werken werden uitgevoerd binnen de gestelde
termijn.

Bij brief van 22 juni 2011 antwoordde de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur dat op 20 juni 2011 werd vastgesteld
dat de werken niet integraal werden uitgevoerd

Bij brief van 24 juni 2011 werd een afschrift van het proces-verbaal van
niet-uitvoering overgemaakt aan

Op 3 juni 2011 schreef de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur
een wettelijke hypotheek ten bedrage van 50.000 euro in op de
volgende onroerende goederen:

-
-
-
-
-

en dit tot waarborging van alle in het kader van de ambtshalve
uitvoering te maken kosten. Zij verklaarde dat doorhaling van deze
hypotheek slechts zal worden toegestaan na de uitvoering van het
bevolen herstel en de integrale betaling van alle kosten verbonden met
de ambtshalve uitvoering.

Op 30 juni 2011 maakte gerechtsdeurwaarder in
opdracht van een proces-verbaal van vaststelling
van materiële feiten op, waarin hij verklaarde het volgende te hebben
vastgesteld, op basis van de aanwijzingen van
1. de hangar is afgebroken en de afbraakmaterialen zijn verwijderd;
2. de veranda is afgebroken, de vloer is opgebroken en de
afbraakmaterialen zijn verwijderd.

Bij brieven van 8 en 11 juli 2011 verweet de raadsman van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur een te ruime
interpretatie te geven aan het arrest. Bij brief van 11 augustus 2011
maakte de raadsman van het proces-verbaal van
vaststelling van 30 juni 2011 over aan de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur.

Bij brief van 22 augustus 2011 stelde de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur bij een plaatsbezoek op 19 augustus

2011 te hebben vastgesteld dat een gedeelte van het af te breken gebouw overeind stond.

2.6. Op 6 december 2011 liet de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur een bevel tot betaling betekenen, voor een bedrag van 9035,33 euro, met name 8750 euro dwangsom (8 juni 2011 tot 29 november 2011), vermeerderd met uitvoeringskosten.

2.7. Bij exploitatie betekend op 21 december 2011 dagvaardde mevrouw Limbourg de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur ter inleiding van het huidige geding.

2.8. Op 21 mei 2012 liet de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur een bevel tot stuiting van de dwangsom betekenen, met bevel tot betaling van 17.942,35 euro, met name 17.550 euro dwangsom (8 juni 2011 tot 23 mei 2012), vermeerderd met de uitvoeringskosten, en verminderd met de reeds door uitgevoerde betalingen ten belope van 195,28 euro en 167,24 euro.

3. BEOORDELING

3.1. voert vooreerst aan dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op kennelijk onredelijke wijze de private belangen van de behartigt, in de plaats van de goede ruimtelijke ordening te beogen, met name het algemeen belang. Zij voert aan dat de rechter kan nagaan of de herstellvordering niet kennelijk onredelijk is en afwegen of geen andere herstelmaatregel mogelijk is.

De correctionele rechtbank en het hof van beroep te Brussel spraken zich reeds uit over de gegrondheid van de herstellvordering ingesteld door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur.

Het hof van beroep beval op vordering van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand door de afbraak van de hangaar met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en het opruimen van het sloopafval, onder verbeurte van een dwangsom.

De Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur beschikt over een uitvoerbare titel, met name het arrest van het hof van beroep te Brussel van 20 april 2012, dat inmiddels in kracht van gewijsde is getreden.

De beslagrechter is slechts bevoegd om te oordelen over het executiegeschil, dat er in casu in bestaat te oordelen over de vraag of en zoja, gedurende welke periode, de dwangsom is verbeurd. Hij mag niet ingrijpen in de materieelrechtelijke verhoudingen tussen de procespartijen zoals die in de uitvoerbare titel zijn vastgelegd, en mag geen afbreuk doen aan hetgeen reeds door de bodemrechter is beslist.

Het gezag van gewijsde van het arrest van het hof van beroep te Brussel verzet zich ertegen dat de herstellvordering opnieuw in vraag wordt gesteld.

3.2. voert aan dat aan de hoofdveroordeling werd voldaan door de afbraak en het opruimen van de hangaar die zij oprichtte in aluminium en glas met dak in golfplaten, en door de afbraak in september 2004 van een gebouwtje dienstig als berging op de uiterst rechtse kant van haar eigendom opgericht, eveneens met dak in golfplaten.

Zij bevestigt dat nog één oud gebouwtje, uiterst rechts gelegen, thans dienstig als berging en voorheen als berging en speelruimte voor de kinderen en kleinkinderen van wijlen haar ouders, nog ter plaatse bestaat, maar betwist dat zij tot de afbraak van dit gebouw zou veroordeeld zijn. Zij voert met name aan dat dit gebouw zou zijn opgericht door wijlen haar ouders voor 29 maart 1962. Zij stelt dat zij zelf dit gebouw enkel heeft in stand gehouden, door de reparatie van de dakbedekking, en het opruimen ervan, en zij door het hof slechts werd veroordeeld tot herstel van de plaats met betrekking tot de gebouwen opgericht door haarzelf, nadat zij in 1980 de blote eigendom had verworven.

Ter ondersteuning van deze lezing van het arrest van het hof voert zij aan dat het hof slechts was gevat met de tenlastelegging die erin bestond tussen 31 december 1996 en 1 januari 1998 een loods te hebben opgericht tot tegen de perceelsgrens van de aanpalende percelen op het onroerend goed gelegen te

en het hof van beroep niet ultra petita kon oordelen, zodat de veroordeling slechts betrekking had op de vanaf 31 december 1996 opgerichte gebouwen, met uitsluiting van de uiterst rechts gelegen berging.

De taak van de beslagrechter bestaat er in te onderzoeken of de hoofdveroordeling werd nagekomen. Hiertoe dient vooreerst te worden nagegaan of het herstel bevolen bij arrest van het hof betrekking had op het geheel van de gebouwen aanwezig op het onroerend goed gelegen te ten tijde van het proces-verbaal van vaststelling, dan wel slechts op een deel ervan zoals oorfhoudt.

De beslagrechter kan niet tot interpretatie van het gewezen arrest overgaan. De dwangsom is enkel verbeurd wanneer er zonder enige redelijke discussie een inbreuk op de opgelegde verplichting aanwezig is.

Uit de overwegingen in het arrest van het hof van beroep blijkt dat het door haar thans ontwikkelde middel reeds had ingeroepen, en zij voor het hof reeds had aangevoerd dat een onderscheid moest worden gemaakt tussen de verschillende gebouwen op het terrein, waarbij een deel reeds vóór april 1962 zou zijn gebouwd zodat hiervoor een vermoeden van vergunning zou gelden.

Het hof van beroep verwierp dit verweer in ondubbelzinnige bewoordingen.

Het hof oordeelde vooreerst dat trachtte verwarring te zaaien door te spreken over vier gebouwen en oordeelde dat de "hele constructie één geheel vormt met de afmetingen hiervoor bepaald." Er kan geen twijfel over bestaan dat het hof aldus verwees naar de beschrijving van de constructie eerder in haar feitenrelaas, die luidde als volgt: "een hangaar van ongeveer 35 meter lang met een variabele diepte van bij benadering 12 tot 18 meter en waarvan het dak bestaat uit golfplaten, ingeplant tot tegen de perceelsarens met de eigendommen gekadastreerd"
(zie bijgevoegde foto's proces-verbaal van vaststelling)"

Deze omschrijving van de hangaar stemt aldus overeen met de beschrijving van de stedenbouwkundige inbreuk in het proces-verbaal van vaststelling, en omvat het geheel van de aanwezige gebouwen, met een lengte van ongeveer van 35 meter lang en een variabele diepte, zich uitstrekkend over de volledige breedte van zowel het zoals blijkt uit het gevoegde inplantingsplan.

Het hof oordeelde dat het niet aannemelijk werd gemaakt dat een deel van de constructie vóór april 1962 werd gebouwd, zodat het vermoeden van vergunning geen toepassing vond. Het hof oordeelde ten slotte dat het geheel van de oprichting van deze hangaar, totstandgekomen in verschillende etappes, als voortgezet misdrijf moest worden beschouwd. Het hof oordeelde dat dit voortgezet oprichtingsmisdrijf was voltooid op 31 december 1997, zijnde de laatste datum van uitvoering van werken, met andere woorden binnen de periode van de tenlastelegging.

Op basis van de heldere overwegingen van het hof kan niet worden betwist dat het hof het geheel van de oprichting van de gehele hangaar, hoewel uitgevoerd in verschillende etappes verspreid over de tijd, maar voltooid op 31 december 1997, als wederrechtelijk heeft beschouwd.

Daar waar thans aanvoert dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen bepaalde delen van de op het ogenblik van het proces-verbaal van vaststelling aanwezige constructie, waarbij slechts een (beperkt) deel van deze constructie wederrechtelijk zou zijn, miskent zij de duidelijke bewoordingen van het arrest, die geen ruimte laten voor enige interpretatie.

Zij kan zich niet langer beroepen op het vonnis van de correctionele rechtbank, dat bij arrest van 20 april 2010 teniet werd gedaan.

Het gezag van gewijsde van het arrest en de beperkte bevoegdheid van de beslagrechter verzetten zich ertegen dat deze beoordeling door het hof van beroep in vraag zou worden gesteld.

3.3. Het hof van beroep beval het herstel van de plaats in de vorige toestand door de afbraak van de hangaar met inbegrip van eventuele funderingen en bevloeringen en het opruimen van het sloopafval.

erkent zelf dat één gebouw, uiterst rechts gelegen, en thans dienstig als berging, nog ter plaatse aanwezig is.

Aldus staat vast dat niet tot volledige uitvoering van het arrest van het hof van beroep werd overgegaan.

Dit wordt bevestigd door het proces-verbaal van niet-uitvoering van 22 juni 2011 en de bijgevoegde foto's, evenals het verslag van het plaatsbezoek van de stedenbouwkundige inspecteur van 22 augustus 2011 en de hierbij gevoegde foto's.

Het tegendeel kan niet worden afgeleid uit het proces-verbaal van 30 juni 2011 opgemaakt door de rechtsdeurwaarder op aanwijzing van . De gerechtsdeurwaarder vermeldt niet dat hij tevens kennis nam genomen van het arrest. In dit proces-verbaal vermeldt de gerechtsdeurwaarder vervolgens dat "de veranda" en "de hangar" werden afgebroken. De gerechtsdeurwaarder blijkt hier aldus een onderscheid te maken tussen de verschillende gebouwen op het terrein, net als voor de correctionele rechtbank en het hof had gedaan. Uit het vonnis van de correctionele rechtbank blijkt met name dat in haar verklaringen een onderscheid maakte tussen een gebouw opgetrokken in steen dienstdoend als "berging", een veranda "type hangar" opgetrokken uit aluminium en veel ramen, en een "loods" dienstig voor berging van tuinmaterieel. De vermelding dat "de hangar" werd afgebroken in dit proces-verbaal kan dan ook slechts worden afgeleid dat het deel van de constructie door aan de gerechtsdeurwaarder als "hangar" omschreven werd afgebroken. Uit het arrest van het hof van beroep blijkt echter dat het herstel in de vorige toestand van het geheel werd bevolen. Uit de bij het proces-verbaal van 30 juni 2011 gevoegde foto's blijkt duidelijk dat er nog steeds een constructie met golfplaten dak ter plaatse aanwezig is.

Het herstel van de plaats in de vorige toestand diende te gebeuren uiterlijk op 6 mei 2011, met name binnen een termijn van twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van het arrest van het hof van beroep.

Het staat vast dat niet tot afbraak van het geheel van de aanwezige constructies, zoals bevolen, werd overgegaan. De titel is nog steeds actueel.

De dwangsommen zoals vermeld in de opeenvolgende bevelen tot betalen zijn verbeurd.

De tenuitvoerlegging is rechtmatig.

3.4. De geschillen met betrekking tot de regelmatigheid en de gegrondheid van de inschrijving van de wettelijke hypotheek behoren tot de gemeenrechtelijke bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg.

Nu noch partijen, noch de rechtbank, in limine litis een verdelingsincident heeft uitgelokt, kan de beslagrechter zich in zijn hoedanigheid van rechter binnen de rechtbank van eerste aanleg uitspreken over de rechtmatigheid van de wettelijke hypotheek.

Artikel 6.2.1., zesde lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat, wanneer openbare besturen of derden gedwongen zijn om het vonnis uit te voeren wegens het in gebreke blijven van de veroordeelde, de schuldvordering die hieruit te hunnen bate voortvloeit wordt gewaarborgd door een wettelijke hypotheek, die ingeschreven, vernieuwd, verminderd of geheel of gedeeltelijk wordt doorgehaald overeenkomstig de bepalingen in de hoofdstukken IV en V van de Hypotheekwet.

De wettelijke hypotheek ontstaat rechtstreeks uit de wet, in combinatie met de rechterlijke titel. De inschrijving van de hypotheek is slechts een daad van bewaring, die ertoe strekt de wettelijke hypotheek tegenstelbaar te maken aan derden. De gemachtigde uitvoerende overheid heeft bijgevolg een rechtmatig belang om de hypotheek zo snel mogelijk tot zekerheid in te schrijven (zie in die zin P. VANSANT, Zakboekje Ruimtelijke ordening 2013, 867-868).

De wettelijke hypotheek genomen op de goederen is rechtmatig en regelmatig.

3.5. In ondergeschikte orde voert aan dat de
opgelegde dwangsom niet kan worden gevorderd voor de periode van
6 januari 2012 tot en met 16 juli 2012, aangezien de Gewestelijke
Stedenbouwkundige Inspecteur in gebreke zou zijn gebleven de op de
inleidende zitting bepaalde data te respecteren en mee te delen aan
de raadsman van

Op 8 juni 2011 liet de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur
overgaan tot betekening van het arrest. Reeds op 24 juni 2011 werd
een proces-verbaal van niet-uitvoering overgemaakt aan
In uitvoerige briefwisseling gaf de gewestelijke
stedenbouwkundige inspecteur zijn gemotiveerde standpunt weer. Op
6 december 2011 volgde een eerste bevel tot betaling voor
dwanasommen vervallen van 8 juni 2011 tot 29 november 2011.
kon bijgevolg niet onwetend zijn van haar
verplichting tot volledige afbraak van de gehele constructie, en de
intentie van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur om de
gedwongen tenuitvoerlegging na te streven.

De rechtbank stelt vast dat op de inleidingszitting dd. 6 januari 2012 bij
toepassing van artikel 747 § 1 van het Gerechtelijk Wetboek een
minnelijke kalender werd ondertekend door de raadsman van de
Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur en door
die optrad loco de raadsman van
waarop de zaak werd vastgesteld op de zitting van 19 juni 2012. De
verschijnende partijen stelden de griffier vrij van de kennisgeving van
de beschikking.

Op 16 mei 2012 legde de raadsman van een nieuw
verzoek tot instaatstelling op grond van artikel 747 § 2 van het

Gerechtelijk Wetboek neer ter griffie, waarop een nieuwe pleitdatum werd bepaald.

Op de terechtzitting van 19 juni 2012 verscheen geen van beide partijen, waarop de zaak naar de bijzondere rol werd verzonden.

Op 13 juli 2012 werd een nieuwe beschikking uitgesproken, op grond van het verzoek van de raadsman van dd. 16 mei 2012.

De vertraging bij de behandeling van de zaak voor de beslagrechter heeft geen invloed op het al dan niet rechtmatig karakter van de tenuitvoerlegging. De bewoordingen van het arrest van het hof van beroep waren immers duidelijk, en niet voor enige interpretatie vatbaar. Niets verhinderde om tot vrijwillige tenuitvoerlegging van het arrest van het hof over te gaan, in afwachting van de behandeling voor de beslagrechter van het verzet tegen het bevel tot betaling van 6 december 2011, teneinde het in de toekomst verbeuren van dwangsommen te vermijden.

Daarnaast stelt de rechtbank vast dat het akkoord tussen partijen erin bestond dat een laatste conclusietermijn zou worden toegekend aan de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur op 16 mei 2012, en werd geen afstand gedaan van artikel 748 van het Gerechtelijk Wetboek, zodat de pleidooien ten vroegste half juni konden plaatsvinden. Gelet op de termijn van één maand voor het beraad, zou een vonnis vermoedelijk halweg juli 2012 tussenkomen. Ook wanneer de zaak aldus de verwachte voortgang had gekend, moet worden aangenomen dat geen uitspraak was tussengekomen in de periode van 6 januari 2012 tot en met 19 juni 2012 (de vastgestelde pleitdatum), en vermoedelijk tot 16 juli 2012. Er bestaat dan ook geen enkel causaal verband tussen de vertraging die de behandeling van de zaak ondervond, en het verbeuren van een dwangsom in de periode van 6 januari tot 16 juli 2012.

Ten overvloede stelt de rechtbank vast dat er een akkoord bestond tussen partijen om op de inleidingszitting een minnelijke conclusiekalender te laten akteren, en dit akkoord ook werd uitgevoerd. De minnelijke kalender werd ondertekend door vertegenwoordigers van beide partijen, een beschikking werd uitgesproken op basis van dit akkoord, en beide partijen stelden de griffie vrij van verdere kennisgeving. Beide partijen waren dan ook gehouden de hierin opgenomen termijnen, conform hun akkoord, en de pleitdatum te respecteren. Niets belette om contact op te nemen met de griffie indien zij bevestiging wenste dat een beschikking werd uitgesproken op de inleidingszitting, zoals afgesproken, en kennis te nemen van de pleitdatum, zo hierover in haar hoofde enige twijfel zou bestaan. Het is niet ernstig de verantwoordelijkheid op dit punt volledig bij de tegenpartij te leggen.

3.6. In toepassing van artikel 1017, eerste lid Ger.W. wordt mevrouw Limbourg verwezen in de gedingkosten, waaronder de rechtsplegingsvergoeding, begroot op het geïndexeerde basisbedrag van 1.320 €.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak,

Verklaart de vorderingen van
Wijst haar ervan af. ongegrond.

Veroordeelt tot de kosten van het geding,
enkel in hoofde van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur
vereffend op 1320 euro.

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van de
beslagkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op
5 maart 2013,
waar aanwezig waren en zitting namen :
beslagrechter,
griffier.